Nr. 3105.

CURRENDA VII.

1872.

Nro 3028.

Communicamus Vobiscum Ven. Fratres litteras inclyti c. r. Capitaneatus Tarnoviensis de 15. Augusti 1872. N. 8265. quoad remedia adhibenda, ut mortifero morbo sic dicto cholera praeventive ac tempestive occurratur. Quo fine non tardabitis hanc quae infra legitur Instructionem parochianis vestris ex ambone promulgare et strictam hujus instructionis observationem iisdem inculcare. Specie autem quadam pestiferi morbi conspecta aut cognito saltem aliquo ejus indicio, V. Fratres ad p. t. c. r. respectivum Capitaneatum desuper eo instante referre ne intermittant.

Est autem litterarum tenor ut sequitur:

Z powodu bliskości cholery i możliwego przeniesienia się takowéj do naszych powiatów zarządzone zostały wszelkie wybuch choroby uprzedzające i takowemu zapobiegające środki. Aby jednakowoż te środki uzupełnić, potrzeba pouczyć lud i wskazać temu sposób zachowania się.

W tym celu udaje się c. k. Starostwo do Najprzewielebniéjszego Konsystorza, aby raczył polecić dusz pasterzom niezwłoczne ogłoszenie ludowi z ambon pouczenia zawartego w instrukcyi *) dla mieszkańców udzielonéj duchownym w roku bieżącym i oraz zawiadomić c. k. Starostwa w razie pojawienia się u mieszkańców któréj miejscowości parafii objawów choroby podejrzenie cholery wzbudzających.

Z c. k. Starostwa
w Tarnowie.

---

*) A. **Instrukcya dla urzędów powiatowych i zwierzchności miejscowych na czas zbliżania się lub wybuchu cholery epidemicznéj.**

(L. Nam. 57620. — 1871.)

Nie naruszając obowiązujących, a dotąd niezniesionych ani zawieszonych przepisów, mianowicie téż zawartych w rozporządzeniu galic. prow. komisyi zdrowia z 24/10 1831. L. 6442, stanowi się niniéjszém co następuje:

§. 1.

Jak tylko cholera się pojawi epidemicznie w sąsiednim, lub niedalekim powiecie lub gminie, należy przewidywać zaniesienie jéj do powiatów i gmin pobliskich, i przeto wcześnie, z największą sprężystością przedsięwziąść wszystko co importacyi przeszkodzić, a przyjęciu się i szerzeniu zarazy skutecznie zapobiedz jest w stanie.

Za punktualne i rzetelne wykonanie dotyczących przepisów, będą surowo odpowiedzialne wszystkie zwierzchności i władze, a mianowicie urzęda powiatowe, i zwierzchności miejscowe (gminne).

§. 2.

Każdy urząd powiatowy, w którego powiecie wybuchła cholera, obowiązany jest natychmiast uwiadomić i ostrzedz o tem powiaty sąsiednie, jako też narażone gminy własnego powiatu. Ażeby zaś o wybuchłéj cholerze urząd powiatowy jak najśpieszniéj mógł być powiadomionym, wkłada się na wszystkich lekarzy, chirurgów i księży obowiązek, jak skoro zajdą przypadki choroby lub śmierci połączone z wodnistemi wymiotami i biegunką, ze zmianą twarzy, posiniałością i z ziębnięciem rąk i nóg, i z boleśnemi kurczami członków, natychmiast donieść o tem dotyczącemu urzędowi gminnemu, niemniéj jak i powiatowemu; urząd gminny ze swéj strony obowiązany jest otrzymaną wiadomość bez zwłoki przesłać do urzędu powiatowego. Po otrzymanem zawiadomieniu urząd powiatowy wyprawi jak najśpieszniéj lekarza powiatowego, lub innego delegata dla dalszego zbadania i dla zarządzenia potrzebnych środków.

Jeżeli stosunki miejscowe tego wymagają, urząd powiatowy podzieli powiat na okręgi sanitarne, i przeznaczy do każdego okręgu lekarza urzędowego na czas cholery z wyznaczeniem siedziby.

§. 3.

W każdym nawiedzonym lub zagrożonym przez cholerę powiecie i gminie mają być przeprowadzone, następując środki uprzedzające i zapobiegające:

a) Wyjąwszy nadzwyczajne wypadki winny ustać i być zabronione wszelkie tłumne zebrania, a szczególniéj te, które dają powód do roznoszenia epidemii, jako to: jarmarki, pielgrzymki, procesye, stypy, obchody, wystawy, zgromadzenia i zbiegowiska, obozy i t. p. Obrzędy i ceremonie religijne powinny być ograniczone do najniezbędniéjszych; szczególniéj też unikać należy ciągłego a trwożącego ludność wydzwaniania, i pogrzeby mają być ciche. Należy też dbać o wcześniéjsze zamykanie szynkowni, by zapobiedz nocnym pijatykom i zabawom na publicznych miejscach. Na czas trwania groźnie rozszerzającéj się cholery w miejscu należy również zamknąć szkoły niższe i średnie.

b) Wzbronione ma być krążenie i wolny pochód żebrakom, kramarzom, osobom bez stałego zajęcia, gromadnym drużynom robotników i t. p.; należy także dobrą radą i zalecaniem wpływać na mieszkańców, ażeby bez niezbitéj potrzeby nie przedsiębrali podróży, lecz starali się przez czas zarazy pozostawać w domu wśród warunków, do których nawykli.

c) Obostrzyć należy nadzór nad sprzedażą wiktuałów, i niedopuścić sprzedawania niedoszłych lub nadpsutych owoców i innych żywności.

d) Gdy assanacya mianowicie miast okazała się dotąd najlepszą prezerwatywą od cholery, więc nadewszystko dbać należy, o polepszenie wody do picia, powietrza i posadu mieszkań.

Szczególną uwagę i staranie obrócić należy na wodę do picia, ażeby ją mieć zdrową i podostatkiem; wszelkie zanieczyszczania zaś tak wody do picia jak i stawów i innych zbiorników wody powinny być najostrzéj wzbronione; studnie i wodociągi szczę-

gólniéj prywatne po domach, piwnicach i t. p. mają być jak najpilniéj oczyszczone; z tych zaś, które dają wodę złą lub podejrzaną, branie takowéj do picia zakazane i uniemożliwione.

Ponieważ zarazek choleryczny na wolnem przewiewnem powietrzu rychło swą moc utraca i ginie, zaś w zadusznéin i zamkniętém na długo się przechowuje, więc: podwórza i zaułki, wychodki i kanały domowe, sienie, schody i ganki, daléj ulice, place i kanały publiczne, powinny być doraźnie jak najstaranniéj oczyszczone, i w czystości utrzymywane. Szczególną baczność mieć należy na hotele i gospody gdzie się zatrzymują obcy i przejezdni, toż na ciasne i zatęchłe mieszkania biedniejszéj klasy; ażeby pod najsurowszą odpowiedzialnością gospodarze tychże jak najpilniéj przestrzegali czystości, osobliwie téż stósując dezinfekcyę chemiczną do wszystkich wypróżnień i odpadków ludzkich i zwierzęcych. Toż samo odnosi się do więzień, domów poprawy, koszar i t. p.; niemniéj rzeźnie, garbarnie, i w ogóle rzemiosła i fabryki tworzące wiele odpadków ciał organicznych, ulegających łatwo zepsuciu, mają starannie dbać o usunięcie grożącego ztąd niebezpieczeństwa. Nareszcie najstaranniéjsza i nieustająca dezinfekcya zaprowadzoną być winna w szpitalach osobliwie cholerycznych i w izbach pierwszego ratunku.

Gdzie grunt, na którym stoją domy jest nasiąkły zgniłością i wilgocią, i dotąd o skuteczne odwodnienie tegoż się nie postarano, należy najśpieszniéj, choćby najprostszymi sposobami odprowadzić wilgoć podziemną.

Szczególną zaś staranność na polepszenie namienionych warunków zdrowia obrócić należy w tych częściach i dzielnicach miejscowości, które mają położenie notorycznie niezdrowe, bywały zawsze cholerą nawiedzane, i zamieszkałe są klasą ludności najbiedniejszą.

e) Wywóz i przewożenie przedmiotów hygienicznie podejrzanych, szczególniéj szmat zużytych, pościeli i odzieży zanieczyszczonéj lub od osób cholerą dotkniętych pochodzącéj przez cały czas trwania cholery jak najsurowiéj ma być zakazany i wzbroniony; po ustaniu zaś epidemii wolno przeprowadzać takie rzeczy tylko po uskutecznionéj na nich dezinfekcyi i za wyraźnem pozwoleniem urzędu.

f) Gdy zaś bieda i nędza materyalna usposabia szczególnie do pochwytu cholery, należy starać się o jéj zmniejszenie. W tym celu według pory roku postarać się trzeba o należycie ciepłe, suche i czyste przytuliska; o udzielanie bezpłatnie biednym posiłków, przynajmniéj ciepłéj zupy, odwaru herbaty chińskiéj i chleba; niemniéj o wydawanie niektórych części odzieży, szczególniéj téż wełnianych pasów nabrzusznych już to za małem wynagrodzeniem, już téż bezpłatnie. Dla snadniéjszego przeprowadzenia powyższych urządzeń należy wezwać do współudziału ofiarność prywatną kupców, materyalistów, rzemieślników, zgromadzeń zakonnych i zamożniejszych mieszkańców.

g) Już w czasie zbliżenia cholery należy w każdéj zagrożonéj miejscowości upatrzyć stósowne przybytki tak na izby pierwszego ratunku, jak i na szpitale; niemniéj postarać się o zapewnienie stósownéj służby wykonawczéj lekarskiéj i pomocniczéj, jako téż i środków leczniczych i dezinfekcyjnych na wypadek wybuchu epidemii. Gdyby ilość będących w obowiązku, czynnych lekarzy powiatowych, miejskich i gminnych dla przeprowadzenia zarządzeń sanitarnych i niesienia pomocy chorym miała być niedostateczną; powinien urząd powiatowy i zwierzchność miejscowa, każde w swoim

zakresie, postarać się dopełnić ją przyjęciem na czas cholery lekarzy nadzwyczajnych. W tym celu należy wcześnie wezwać lekarzy prywatnie praktykujących do zgłoszenia i oświadczenia się w miarę potrzeby powoływać tychże wyznaczając każdemu czas i miejsce czynności.

Tak samo, gdyby się okazała potrzeba, mogą być ustanowieni z urzędu osobni komisarze choleryczni powiatowi dla kontroli i współdziałania.

Reprezentacya każdéj zagrożonéj gminy ma zawczasu wybrać jednę lub więcéj komisyi zdrowia miejscowych, czynnych na czas trwania epidemii, i dbających bezpośrednio o ścisłe wykonanie przepisów.

h) Jak skoro wybuch cholery w jakiéj miejscowości zostanie sprawdzony, mają być natychmiast w stósownéj ilości otwarte, należycie obwieszczone, i odznaczone izby pierwszego ratunku i szpitale ze wszystkiem co do nich należy.

Domy i izby, gdzie się cholera lub biegunka wstępowa pokazała, szczególniéj też wszystkie wypróżnienia dotyczących chorych i przedmioty niemi zanieczyszczone, powinny być poddane z największą dokładnością dezinfekcyi; wypróżnienia chorych należy starannie natychmiast niszczyć, zanim zostały wylane do kanałów.

W tym też celu wyznaczone organa służby zdrowia, mają się niezwłocznie udawać na miejsce i zarządzać co potrzeba, dostarczając środków dezinfekcyjnych biednym za darmo.

§. 4.

Komisya zdrowia i zwierzchności miejscowe, winny bezpośrednio dbać i starać się o wykonanie ścisłe przepisów w miejscu, a zarazem stósować się do wskazówek i rozporządzeń urzędów powiatowych.

§. 5.

Urzędy gminne mają utrzymywać dokładne spisy dzienne i tygodniowe, wykazujące podług załączonego wzoru ilość i przebieg przypadków według płci i religii, toż o ile można zatrudnienia, mieszkania i t. p., z których sporządzone raporta sumaryczne tygodniowe, lekarz wspólnie z urzędem gminnym przedkładać ma co sobotę aż do ustania epidemii podług załączonego wzoru urzędowi powiatowemu.

§. 6.

Urząd powiatowy przedkładać ma zebrane raporta miejscowe, jakoteż sporządzony według nich wykaz sumaryczny za cały powiat co niedzielę rządowi krajowemu.

§. 7.

Wydatki na wszystkie urządzenia miejscowe będą ponosić gminy z własnego majątku łącznie z ofiarami na ten cel dobrowolnemi mieszkańców.

B. Do mieszkańców

Ostrożności w czasie cholery.

(l. N. 57620. ex 1871.).

Choroba cholerą nazwana napada szczególniéj tych, którzy niebacznem zachowaniem do niéj się przysposobili; przyjmuje się też i szerzy najgwałtowniéj w miejscowościach, w których przepisane doświadczeniem ostrożności zostały zaniedbane.

Z tego powodu wszyscy, szczególniéj też gospodarze domów, ojcowie rodzin i starsi, pragnący ochronić siebie, swoich krewnych i bliskich od grożącego niebezpieczeństwa, powinni dbać bez przerwy i z największą ścisłością o dokładne i rzetelne wykonanie podanych przepisów.

Należy zatem w czasie trwającéj lub zbliżającéj się cholery:

a) Unikać miejsc i zebrań, gdzie się tłumnie gromadzą ludzie z różnych okolic, jako to: jarmarków, praźników, pielgrzymek, obchodów, zborów, zbiegowisk i t. p.

Należy też unikać w tym czasie o ile możności podróżowania i raczéj pozostawać w domu wśród warunków, do których się nawykło.

b) W jedzeniu, piciu i wszelkich innych użyciach zachować jak najstaranniéjszą mierność i regularność; wystrzegać się nadewszystko wszelkich pokarmów i napojów nadpsutych lub niedoszłych jako to: nieźrzałych lub nadgnitych owoców i jarzyn, zatęchłéj mąki, nadpsutego mięsa i séra, niewyrobionych albo nadkwaśniałych napojów i t. p.; niemniéj z umiarkowaniem tylko używać jarzyn, a szczególniéj ziemniaków, wszelkich surowych owoców i wyskokowych napojów.

Szczególną uwagę i staranność obrócić trzeba na wodę do picia, i używać tylko najczystszéj i najzdrowszéj; gdzie zaś takowéj niema, to należy używać za napój lekkiego i ostudzonego odwaru herbaty chińskiéj.

Ze studni złych, zgniłych, stawów, sadzawek i t. p., czerpanie wody do picia powinno być zupełnie zabronione. Unikać też należy bardzo niewczasów i większego unużenia; niemniéj gwałtownych wzruszeń i dręczących myśli.

c) Chronić się od zaziębienia i przemoknięcia stosownem ubraniem.

W porze chłodnéj i dżdżystéj zaleca się w tym celu szczególniéj noszenie opask flanelowéj na brzuchu; a służbodawcy i starsi, których podwładni muszą się wystawiać na szkodliwości ostrego powietrza powinni dbać, ażeby każdy z nich opatrzony był wełnianym pasem 12. cali szerokim i należycie ciepłym, chroniącym brzuch od zaziębienia.

d) Najważniéjszą ochroną od cholery a zatem i przeszkodą jéj rozszerzania jest czystość. W tym celu wszelkie podwórza, zaułki, śmietniki, kanały, wychodki i jamy; niemniéj sienie, wschody, ganki i schówki jakoteż izby mieszkalne powinny już wcześnie jak najstaranniéj być oczyszczone i potem w czystości utrzymywane. W czas dopełnione oczyszczenie podwórza i domu może nieraz nietylko cały dom, ale nawet dzielnicę uchronić od niebezpieczeństwa, gdyż epidemia jak ogień, gdy się w jednem miéjscu zajmie, trudno przewidzieć jak daleko sięgnie. Oprócz wrzącéj wody i starannego przewietrzenia, które najlepiéj i najprostszym sposobem czyszczą rzeczy i powietrze, są jeszcze środki uniszczające czyli dezinfekcyjne jako to siarkan żelaza, kwas karbolowy, wapno, tak zwana masa

Süverna i t. p., które już to odejmują woń przykrą nieczystościom, już też niszczą je wraz z zarodkami szkodliwemi, które w nich się znachodzą. Środki te są tanie i każdy dom w dostateczną ich ilość zaopatrzonym być powinien. Osobliwie najpilniéjszego starania dołożyć należy, ażeby w czasie panującéj biegunki, albo nawet już wybuchłéj cholery, wszystkie wypróżnienia pochodzące od chorych jak najdokładniéj przed wylaniem do kanałów, były dezinfektowane przez wymięszanie z dostateczną ilością masy uniszczającéj. Dezinfekcya bowiem stósowna do małych ilości skuteczniéjszą będzie, aniżeli gdyby ją zastósowywano tylko do kanałów i kloak.

Bieliznę, pościel i rzeczy przez chorych zanieczyszczone, należy po sparzeniu wrzątkiem jak najcieniéj rozpostarte wystawić na dłuższy przewiew świeżego powietrza; te zaś, które się nie dadzą oczyścić, powinny być zniszczone ogniem. Przewożenie takich rzeczy, albo zbywanie przekupniom jak najostrzéj jest wzbronione.

W ogóle zarazek choleryczny na wolnem przewiewnem powietrzu rychło utraca swą moc i ginie, zaś w zaduszonem i zamkniętem przechowuje się dosyć długo. Dlatego też z izb mieszkalnych należy usunąć wszystko, co zagęszcza powietrze, a z mieszkań przepełnionych rozmieścić część mieszkańców gdzie indziéj.

Gdzie mieszkania stoją na gruncie podmokłym i nieczystościami i zgnilizną nasiąkłym, należy rowkami lub drenami jak najspieszniéj odprowadzić wilgoć podziemną i osuszyć grunt jak tylko można najlepiéj.

Należy nareszcie nie dopuszczać w pobliżu mieszkań gnicia roślinnych albo zwierzęcych ciał n. p. lnu, konopi, odpadków garbarskich, nawozu, wód zatęchłych i bagnistych i t. p.

e) Ponieważ nędza i zbiedzenie w wysokim stopniu usposabiają do cholery, a choroba nawiedziwszy biednych, przenieść się może i przenosi się też niechybnie i na zamożniéjszych; przeto każdy według możności starać się powinien o ulżenie nędzy biednym, osobliwie o dobrze zorganizowaną pomoc przez codzienne rozdawanie ubogim ciepłych pokarmów jakoteż przez udzielanie im niektórych części ubrania i ciepłych przytulisk.

f) Nareszcie, jeżeli ktokolwiek w czasie cholery dostał biegunki albo nawet niestrawności powinien się mieć jak najstaranniéj na uwadze i zawczasu bacznem zachowaniem spokoju (kładąc się do łóżka) i dyety najostrzejszéj niemniéj wezwaniem pomocy lekarskiéj zapobiedz dalszemu rozwojowi choroby.

Ponieważ na wypadek cholery epidemicznéj tak rząd jak i zwierzchności miéjscowe starają się o dostateczną ilość lekarzy, którzy biednym obowiązani są nieść pomoc bezpłatnie, więc jak skoro się trafi przypadek choroby z wodnistemi i blademi jak woda ryżowa wymiotami i biegunką, toż z kurczami, należy natychmiast i bez zwłoki wezwać pomocy lekarskiéj ratując chorego tymczasem nacieraniem (flanelą, dłońmi lub mokrem prześcieradłem), ogrzewaniem ciała zewnątrz (ciepłym popiołem, flaszkami z ciepłą wodą, grzanemi cegłami i t. p.) i zadawaniem w małych dawkach ciepłego odwaru ziółek aromatycznych, jak lipowego kwiatu, pieprzowéj mięty, melisy, rumianku i t. p. aż do przybycia lekarza.

W końcu zaleca się wszystkim mieszkańcom jaknajsumienniéjsze dopełnianie zarządzeń przez władze publiczne poczynionych, a do ochrony ich zdrowia i życia tem skuteczniéj zmierzających, im rzetelniéj i dokładniéj zostaną dokonane.

Wykaz

rzeczy sprawionych do kościołów dekanatu Mieleckiego i reparacyj podjętych przy tychże kościołach i budynkach plebańskich, sporządzony w czasie wizyt dekanalnych od r. 1867. odbytych:

Gawłuszowice. W roku 1854. sprawili parafianie 2. jedwabne sztandary 2. białe ornaty, 1. fioletowy i 1. czarny.

W r. 1855. X. proboszcz Szklarski zreperował kuchnię wraz z izbą za 64. złr. sprawił podwójne sukienki wraz z komeżkami dla ministrantów za 20. złr., dwie tacki za 2. złr., 3. paski za 3. złr., 2. alby nowe za 15. złr., 1. tuwalnię za 18. złr., i 1. sznur do sygnatury skórą obszyty za 5. złr.

W r. 1856. i 1857. w drodze konkurencyi zreperowano kościół wewnątrz i zewnątrz za 200. złr.

W r. 1858. ze składek parafian obwiedziono cmentarz baryjerami, wystawiono nową trupiarnię, razem za 200. złr., z dodatkiem do tego zwozu materyału i pomocy ręcznéj; — daléj z tychże składek 2. pająki za 100. złr. i kapa biała w szychowe kwiaty za 50. złr., a nareszcie kosztem konkurencyi i plebana przeniesiono zdezelowane stajnie na inne dogodne miejsce za 200. złr.

W r. 1859. kosztem konkurencyi i plebana wystawiono stodołę za 1000. złr.

W r. 1860. kosztem konkurencyi i plebana postawiono stajnię wraz z wozownią i komorą za 590. złr., daléj pleban przeniósł zdezelowaną stajnię na inne miejsce i na stodołę zamienił, także zrobił studnię, nareszcie kosztem konkurencyi zreperowano organistówkę, wystawiono dla organisty stajnię tak samo i dla dzwonnika wystawiono stajnię i w mieszkaniach obydwóch sług kościelnych wystawiono piece i kominy za 150. złr.

W r. 1863. i 1864. w drodze dobrowolnego porozumienia się kosztem konkurencyi i plebana wymurowano plebanię za 5000. złr.

W r. 1865. ze składek parafian i ofiary plebana obwiedziono kościół sztachetami od frontu, zaś od tylnéj strony kościoła parkan za 250. złr., daléj obwiódł pleban parkanem oborę i stajnię, rozszerzył i wykarczował z niepotrzebnych drzew ogród, ogrodził go, i owocowemi szczepami zapełnił za 200. złr. — z 50. złr. od Wojciecha Głaz, z 70 złr. od Jakuba Gazdro, z 20. złr. od Tęczyńskiéj i z 10. złr. od W. Wesołowskiéj kolatorki sprawiono za łączną summę 150. złr. lampnik przed wielki ołtarz, zaś koszta przywozu i przyboru poniósł sam pleban. Daléj sprawił pleban 2. miedziane kropielnice za 30. złr., potém z żelaza wyzłocone godło Św. Wojciecha w kształcie monstrancyi w szczycie dachu nad wielkim ołtarzem umieścił za 35. złr. — Wizerunek Ukrzyżowanego bez rąk i nóg leżący w składzie sprzętów kościelnych dał pleban uzupełnić i odnowić za 15. złr., prócz tego 20. złr. na materyał do zreperowania organów i wystrojenie tychże, organista p. Ludwik Machicki robotę bezpłatnie wykonał. W. p. Górski ofiarował na mszał nowy także i na

przyozdobienie starego mszału 30. złr. W. p. kolatorka Krystyna Wesołowska ofiarowała 3. włóczkowe antepedia z ramami, dwa ornaty, biały i czerwony, tuwalnię białą w kwiaty, parę alb, szlak haftowany do obszycia komży lub alby i taśmę włóczką haftowaną z wyzłacanem okuciem do dzwonka przy wielkim ołtarzu; zaś W. pani Brandl ofiarowała taśmę jedwabiem i paciorkami haftowaną z wyzłacaném okuciem do dzwonka przy wielkim ołtarzu, W. p. Hr. Wiesiołowska ofiarowała obrus na muszlinie haftowany, W. p. Dąbkowska ofiarowała 50. złr., któremi zapłacono od dwóch, z pozostałego od nowo wystawionéj plebanii materjału, konfesyonałów za robotę, zaś mosiężne okucie do tychże dał pleban; p Helena Górska ofiarowała żałobną poduszkę na ołtarz i 6. bukietów do swiéc, także W. Kolatorka ofiarowała na ołtarz dwie poduszki, Wojciech Serafin obrus na ołtarz za 10. złr., Jakób Gąsior sprawił za 20. złr. woskowy paschał, jako też ofiarował 75. złr., Jędrzéj Strojwąs ofiarował 28. złr., daléj ofiarowali parafianie 19. kóp pszenicy, 14. k. żyta, 1. k. jęczmienia, za co już materyał dębowy na posadzkę do kościoła sprowadzony, na ten to cel ofiarowali Jakób Gąsior 75. złr. i Jędrzéj Strojwąs 28. złr. na co także i W. p. Roman Rydel przyrzekł 50. złr. dać przy rozpoczęciu roboty. Z 35. złr. przez urzęda gromadzkie jako kary złożone odnowiono 3. obrazy olejne w ołtarzach, przyczém pleban przez 2. miesiące dawał stół malarzowi. Bractwo Różańcowe sprawiło feretron za 130. złr.

Niwiska. W roku 1860. pająk szklanny kryształowy za 63. złr. 55. cent. w. a.

W r. 1861. Grób Pana Jezusa za 52. złr, 6. lichtarzy cynowych za 30 złr.; nowy ołtarz Matki Boskiéj Częstochowskiéj za 118. złr.

W r. 1862. Dwa sztandary za 11. złr., Figura Wniebowzięcia Matki Boskiéj procesyonalna za 10. złr.

W r. 1864. Ośm lichtarzy cynowych za 88. złr.

W r. 1865. Cmętarz obwiedziono podwójnemi poręczami za 125. złr.

W r. 1866. Trybularz z alpaki za 18. złr., Cztéry lichtarze cynowe na ołtarz Najśw. Maryi Panny Częstochowskiéj za 24. złr., Ołtarz Św. Jana Nepomucena odnowiony, pozłocony i obraz nowy z legatu Piotra Zassowskiego 75. złr., Obraz Najśw. Trójcy nad wielkim ołtarzem przez Piotra Zassowskiego odnowiony i pozłocony 30. złr., Dwa lichtarze cynowe na ołtarz Najśw. Maryi P. Częstochowskiéj 11. zlr., Portatile nowe na ołtarz Św. Jana Nepomucena 7. złr., Portatile nowe na ołtarz Najśw. Maryi P. Częstochowskiéj 7. złr., Nowa szafa czarno malowana na ornaty za 18. złr. (Ciąg dalszy natąpi).

E Consistorio Episcopali,

Tarnoviae die 25. Augusti 1872.

JOSEPHUS ALOJSIUS,

Episcopus Tarnoviensis.

Cyprianus Netuschill,

Cancellarius.

Tarnoviae 1872 Typis A. Rusinowski, Typographi ad honores Episcopalis. Impensis Consistorii.